

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

62-ik szám.

Brassó, Kedd, június 5-én.

IV. évfolyam 1888.

A halotti koszoruk.

Két gyászjelentés fekszik előttünk, — az egyik német nyelven Brassóban, a másik magyarul Seps-Szentgyörgyön kelt közelebb. Itt fekszenek előttünk a végtisztességről szóló tudósítások is. A részvét mind a két temetésnél a lehető legnagyobb számban nyilvánul a hátlás kortársak részéről. Elhangzott a pusztába a híres Bolyai Farkas tanárnak az a végrendelete, hogy mikor őt el fogják temetni, maradjon mindenki odahaza és lásson dolga után s csak annyian jelenjenek meg, a mennyien a koporsót kivihetik az örök nyugalomra. A halottak iránti kegyelet nem bölcsekedik. A szív azt súgja mindenkinek, hogy a kit igazán szeretett, ki hazáját, nemzetét egy hosszú életpályán híven, önzetlenül szolgálta, az megérdemli a végtisztességet. A részvét azt tartja szép temetésnek, a hol a végtisztességre a lehető leg többben jelennek meg. Legalább nálunk így van ez.

A mohamedánoknál egészen másképp van. A török nem sokat bibelődik a halottal; siet minél előbb földbe takarítani azt. Minél kevesebben jelennek meg a végtisztességre. Nálunk a végtisztesség a legvallásosabb kegyelet, — náluk olyan vallásos aktus, melyen igyekeznek mielőbb túlesni.

Nálunk egy idő óta a halottak iránti kegyelet abban is nyilvánul, hogy a koporsót elborítják szalagos koszorúkkal, a szalagok tele vannak nyomtatva a halott iránt érzett kegyeletes mondatokkal. Így van ez országszerte, s a ki ez ellen felszólalna, arról rögtön kész az ítélet: hogy rossz szívű, hogy kegyeletet nem ismerő ember. — A szász azonban praktikus egy nép. Egy napon csak azt olvasuk, hogy ők ezután nem tesznek koszorút halottjaik koporsóira, hanem odaadják a koszoruk árát valami jótékony célra, pl. egyházi, iskolai, kórház-, árvaház- vagy kisdédóvó-alapra. Mi magyarok ezt naponta látjuk csak itt Brassóban is.

Van közöttünk magyarok között is olyan ember itt Brassóban is, a ki igazat ad a szászoknak, de még sem követi a szép példát. Minek szembe uszni az árral? Miért legyen én rosszabb, mint más? Ha mások koszorukat raknak a halott koporsójára, én is úgy teszek. A szásznak nincs szíve! . . .

Oh, dehogy nincs! Gondoljunk csak kissé utána a dolognak, gondolkozzunk — ha úgy tetszik — szívünkkel és nem fejünkkel. Melyik nagyobb, szentebb kegyelet a kettő közül: a miénk-e, vagy a szászoké? Mi a drága pénzen szerzett szalagos koszorukat a temetés alkalmával részint a sírba tesszük, részint a „hideg-házba“ aggatjuk egy időre. Csakis rövid időre, mert az újabb koszorúknak hely kell s így a régiek koszorú még a sírba sem kerülnek, hanem elhányatnak. A szász atyafiak a koszorú árát hangyaszorgalommal összegyűjtik s a tőke kamatait árvák, szegény tanulók nevelésére, betegek ápolására, vagy más jótékony célra fordítják.

Melyik mód alkalmasabb megörökíteni az elhunyt emlékét? Valljuk meg, hogy e tekintetben a szászok szíve mélegebben érez a halott, az árvák, a szegények, a betegek iránt. — A brassói temetés, melyről fennebb megemlékeztünk, néhány száz forinttal gyarapította az említettem alapokat. Mennyi könyvet fog ez valaha az árvák, kisdédék, szegények, betegek arcáról felszárítani! Mint fogják áldani azt a derék polgárt, kinek emlékét kortársai így örökítették meg!

A sepsi-szentgyörgyi temetésen el volt borítva a koporsó a szebbnél szebb koszorúkkal, a szalagok szebbnél szebb kegyeletes mondatokkal, — de néhány hét és feledve van a derék ember emléke. A koszoruk megsemmisülnek; a muzeumba eltesznek egy szomorujelentést s ennyi az egész, a mi az elhunyt emlékét megőrzi, ha a felszaporodott gyászlapok onnan is ki nem szorítják. A koszoruk ára megörökítette volna az érdemes férfi emlékét, a késő unokák is áldani fogták volna egykor.

Az élők szívében élni a halál után is: ez a földi halhatatlanság, ez az a kegyelet, melyről a világ megváltója mondotta: „Én élek és ti is éltek.“ A jótétemény a legmaradandóbb emlékoszlop.

Gondolkozzunk e felett mi is, brassói magyarok, szívünkkel s kövessük a szász testvérek kegyeletes szép példáját. Adjuk a koszoruk árát a brassói magyar kisdédóvódák alapjára, az elhunyt kedves halott neve alatt, s emléket emelünk számára a hálás utódok szívében, — szebbet minden koszorúnál, szebbet s maradandóbbat minden márványszobornál.

Igy tanúsítjuk elhunyt kedveseink iránt a legkeresztényibb, a legvallásosabb kegyeletet. Így tesszük jót még koporsónkban is a hátramaradottakkal, a szegényekkel, árvákkal és kisdédékkal.

Koós Ferencz.

Belföld.

Brassó, június 4. (Országgyűlés.) A képviselőház f. hó 2-iki ülésének eseményét a francia ügyben tett interpellációk képezték. E tárgyban három interpelláció volt bejegyezve: Pázmándy Dénesé, a gróf Apponyi Alberté és az Ugron Gáboré.

Az interpellációkat megelőzőleg a szeszadó részletes tárgyalása folyt, s a tárgyalás a 7-ig 8-ig jutott, melynél Láng Lajos megtette a 3—4—5 forintos bonifikációkra vonatkozó indítványát, mely ellen Gaál Jenő szólalt fel, a bonifikációk leszállítását indítványozva 1—2—3 forintra. — A ház Horváth Gyula, Szentkirályi Albert, Weckerle Sándor és Hegedűs Sándor felszólalásai után elfogadta Láng Lajos módosítását.

A részletes tárgyalás itt megszakítottván, az interpellációk következtek, mely alkalommal az ülésterem egészen megtelt s a miniszterek is, Trefort kivételével, mind jelen voltak. Tisza miniszterelnök az interpellációkra csak rövid nyilatkozattal felelt, fenn tartván magának a kimerítő választ más alkalomra.

Brassó, jun. 4. (Kinevezések és előléptetések a belügyminiszteriumban.) Török Kálmán miniszteri tanácsos és Lakner Antal osztálytanácsosi cím- és ranggal ellátott miniszteri titkár nyugdíjazása folytán a belügyminiszteriumhoz kinevezettek: Peöcz Elek miniszteri tanácsosi cím- és ranggal felruházott osztálytanácsos, valóságos miniszteri tanácsossá; Huszár Kálmán osztálytan. cz. és r. felr. miniszteri titkár, valóságos osztálytanácsossá; Vass Antal és Buljovszky Aladár címzetes titkárok, valóságos miniszteri titkárokká; Jalsoviczky Sándor címz. fogalmazó és Zeley Lajos segédfogalmazó, valóságos fogalmazókká; Hann Károly és Vágó Ferencz fizetés nélküli segédfogalmazók, valóságos segédfogalmazókká. Ezekon kívül Grosz Lipót és Faschó-Moysch Sándor osztálytanácsosok, miniszteri tanácsosi; dr. Lőrinczy Ferencz, Horváth Emil, dr. Török Ferencz fogalmazók, a miniszteri titkári; dr. Hartl Sándor, Petróczy Lajos, dr. Németi Károly segédfogalmazók, a miniszteri fogalmazói címmel és ranggal ruháztattak fel.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Boldizsár versei.

Kolozsvári Boldizsár József zenész cigány dalgyűjteményéből közli Koós Ferencz.

Volt nekem egy szép kedvesem,
Azért fáj a szívem lelkem. —
Ha megcsókolsz engemet,
E gyűrűt adom neked.

Ha te, rózsám, vizet adsz,
Ajakadra csókot kapsz.
— Adok vizet tiszszor is,
Csókot nem még egyszer is!

A hány virág van a kertbe',
Annyi babám van egyszerre,
Mind szépek.
Vasárnapon találkozom,
Derekuat átkarolom
S teszem nekik a szépet.

Mához egy hét esik Eljárom a tánczom
Lakodalmam napja, Virágos kedvembe',
Veres nadrágomat Bántot okozok
Felhuzom magamra. A lányok szívébe.

Nagy erdőben egyedül áll
Egy nagy fa,
Egy szép cigány lány lakik a
Városba;
Azt veszem el feleségnek,
Veszek neki szép fersinget.

Az én rózsám
Egy szép gyűrűt
Adott nékem;
De a mikor
Esküvőnk volt,
Elvette a feleségem.
Odaadta kedvesének
Bánatomra,
Ki annyi bűt
És keservet

Hozott az én
Családomra. —
Ne adj neki,
Én Istenem!
Boldogságot,
Hanem annyi
Bút-bánatot,
A mennyit e
Házban látok.

Petőfi baráti viszonyairól.

Irta: Végh Mátyás.

Idáig abban a meggyőződésben éltem, hogy csak a ruhában, meg a nevelésben üzünk divatot; a napokban egy igen elterjedt havi folyóirat hasábjain a szellem divatüzéséről is olvastam; ilyennek tartja pld. az a havi folyóirat a nemzet elhunyt jelesei való kegyeletes megemlékezést is. Hát ez bizony meggyőződés — vagy itt e helyen találóbban szólva — izlés dolga. Én, valamintsem a ruhában, sem a nevelésben feltűnő divatot nem szoktam üzni, nem akarom ilyennek alávetni magamat a szellem dolgában sem. Midőn tehát Petőfiről sajátlag baráti viszonyairól egyetmást elmondok — nem divatból teszem, hanem teszem azon mély és igaz kegyelet hatása alatt, mely — meg vagyok győződve — nemcsak engem, hanem e lapok olvasóit is egyen egyen fölüllemeli a Petőfi név hallására a divaton és

szokáson s minden afféle mulékony jellegű mozzanaton, mi a divat fogalmával többé-kevésbbé azonos.

Nemcsak a természetnek, a nemzetek szellemi világának is megvannak a maga különböző időszakai. Bár nem oly gyorsan s nem oly kéllelhetetlen sorrendben, de kimaradhatlanul meghozza egy titkos erő, egy láthatatlan kéz a nemzetekre egyszer a kikelet virulását, a remények idejét s máskor a fagyos időszakot. Nem hiába mondja a „Vén cigány“ költője: „Mindig így volt a világi élet: egyszer fázott, másszor lánggal égett!“

Ez évben mult épen 40 esztendője, hogy a magyar nemzet életében is volt egy ily szép kikeletnek virulása, annak a magasra törő szenvedélynek a kora, melyben mint a mozgásba jött tengeren, a hullámok egymás fölé emelkedtek, mintegy ostromolva az eget. Ennek a kórnak nagy hullámvetése volt az a lángszellem is, mely a Petőfi nevet örökölte meg. — S e névre való visszaemlékezés, melynek viselője nemzeti életünk ama kolossalis jelentőségű mozzanatában oly kiváló szerepet töltött be — a szellem divatának legyen tárgya? Nem! Ez ellen tiltakozik a nemzet mély kegyelele, tiltakozik Petőfi geniusza.

Bár avatatlan kezekkel nyultam tollamhoz, hogy e nagy szellem jelemének egy nem mindennapi, nem közönséges sajátságát, baráti érzületét vázoljam, de nyíltan ki kell mondanom, hogy a napjainkban oly szé-

Külpolitikai szemle.

Brassó, június 4.

Az osztrák képviselőházban az ifjú csehek pártja ismét gyalázatos támadást intézett Magyarország ellen. Ugyanis a szeszadó-törvény részletes tárgyalása alkalmával a hatodik szakasznál Lazanszky gróf, az ifjú csehek köréből javaslatot tett Magyarország ellen, indítványozva ama határozat törlését, mely szerint az a szesz, melyet a borhoz kevernek, a bor szesztartalmanak fokozása végett, adómentességet élvezzen, mivel ez a pont tisztán Magyarország javára esik. »Magyarország velünk szemben csak akkor barátságos — mondá Lazanszky — ha akar tőlünk valamit, s mindig a loyális szerepét játszsza; de a mikor egy osztrák tábornok egy másik osztrák tábornok sirját megkoszoruzza: akkor zavargásokat idéz elő, utcai botrányokat okoz és forradalommal fenyegetőzik. Ilyen államot nem kellene támogatni.«

S a mikor az a fanatikus cseh uraság ily gyalázatosan nyilatkozik Magyarországról, nem akad az osztrák parlamentben egyetlen ember sem, a ki az ily nyilatkozatot visszautasítsa, sőt még elnöki rendreutasítás sem történik. Az igaz, hogy ez kedélyes állapot!

A francia kamara június 2-iki ülésén Laur azt indítványozta, hogy állapítsák meg Észak-Franciaországban azt a határt, melyen belől németek nem lakhatnak, hacsak eleget nem tesznek a Németország részéről Elsass-Lotharingiában életbeléptetett intézkedésekhez hasonló rendeleteknek. Az indítványozó a sürgősség kimondását kívánta. — Goblet külügyminiszter ellenzé a sürgősség kimondását, rosszalta az indítványt és kijelenté, hogy a köztársaság becsületbel dolognak tartja, hogy határain a közlekedés minél szabadabb legyen. Erre a ház a sürgősség kimondását 509 szavazattal 7 ellenében elvetette.

Oroszország szócsove, a brüsszeli »Nord«, politikai szemléjében megjegyzi, hogy már tavaly novemberben rámutatott bizonyos miniszterelnökök ama szokására, hogy parlamenti felvilágosítások adásának könnyűsége alatt kellemetlen módon nyilatkoznak külföldi államokról. Tisza újabb bizonyítékát adta ennek s még felül is multa elődeit. A Franciaországról nyújtott kép mintha Páris bünbarlang lett volna, hol sem egyén, sem vagyon nem talál védelemre, az Ausztria-Magyarország és Franciaország közti esetleges háborúra való utalás — nemcsak sértő, de teljesen valótlan is. Tiszának úgy lehetne legjobban és legtalpraesettebben válaszolni, ha azt mondaná neki, hogy a jelen pillanatban jobb dolga lehet annak, ki francia értékpapírokat birtokában van, mint a ki magyar értékpapírokat őriz szekrényében.

Németország újabb konfliktus előtt áll. A császár aláírta ugyan a poroszországi változási időtartam meghosszabbítására vonatkozó törvényt, de utólag megtagadta annak nyilvánossá tétele. Ezért az államminiszterium f. hó 1-én tartott ülésében Bismarck elnökle alatt azt határozta, hogy e törvény publikálásának megtagadása az összminiszterium visszalépését jelenti. A krízis ennél fogva akuttá lett.

A francia-német határon a keleti expresszvonat utasai részére az utlevél ellenőrzésénél könnyítéseket léptettek életbe, a mennyiben oly utasoknak, kik Párisból legalább Münchenig szóló közvetlen menetjegyet váltottak, utlevéllel birniok nem kell, ha Elzász-Lotharingia határán belül a vonatot el nem hagyják.

pen nyilvánuló Petőfikultus nem szellemdivat, nem fellobbanó lelkesülés, hanem valódi benső szükség ez oly napokban, a melyekben nemzetiségünkhöz való ragaszkodásunknak és továbbfejlesztésének iránya oda vezet, oda kell, hogy vezessen ahhoz a sirhoz, melyben az a honvéd költő pihen, kinek szívéből csak egy szikra is elegendő volt arra, hogy nemzetét a szabadság kivívásának véres munkájára felgyullasztssa. A szellem is olyan, mint a test. Hideg időben keresi a meleget, s hol találná meg azt oly nagy mértékben, mint ama költőnél, ki nem tűzött, midőn azt írta: »Oh istenem, ha az én meleg forró szívem egykor kihülne... de nem, az nem lehet!« És nem is hült az ki, ott dobog, ég, hevit a költeményeiben s mi valamennyien hevülünk tőle s hevülünk is kell ma talán jobban, mint valaha: mert hűs idők járnak s nagyon rázorolunk a melegre! Én azt hiszem, hogy a mostani európai befolyások áramlata közben csak úgy tudunk leülni a civilizatio amaz asztalához, melynél sokkal erősebb, előre haladottabb nemzetek századokkal eöbbs helyet foglaltak, csak akkor és úgy tudunk ottan fajunknak, sajátos nemzeti egyéniségünknek felsőbbéget és elismerést vívni ki, ha annak a költőnek szelleme hatja át a kebleket, ki a magyar nemzetnek halhatatlan művei által tiszteletet vívott ki a nemzetek sorában.

E gondolatok merültek fel bennem, midőn e tárgy megírásához fogtam. Bár e nagy költő jelleme s annak

Román lapszemle.

Ki más is lehetne ma a nap hőse, azaz a román lapok hőse, mint Mocsáry — Mociariu Ludovicu — Lajos, a káránsebesiek képviselője! Azt hittük Horaciussal, hogy a korongról korsó kerül le s ime kis csipor lett belőle!

A mese szerint az egyszeri asszony csiprot vásárolt, s midőn odahaza a fogásra akarta kibiggyeszeni, akkor vette észre, hogy nincs ott üres hely. Felhitta a fazekakat, hogy adjanak helyet a csipornak. »Férkeztek fazekak, hogy térjen el a csipor is!« A fazekak nem mozdultak. Felkapott az asszony egy azsagot s mind leverte a fazekakat. Ekkor aztán volt helye elég a csipornak.

Doda generális is és Popovics esperes is azt hitték, hogy híres levelekkel mind kiverték az országházból az országos képviselőket s ekkor előrántották a csiprot. Van ott most már elég hely egy szál román nationalista képviselő számára. Csak úgy ragyog arcuk az örömtől, hogy minő rettentő diadalt vittek végbe Mocsáry megválasztásával. »Kicsi csipor hamar forr«, mondja a magyar példabeszéd. Hadd verekedjék magyar ember a magyarokkal a románokért; ha kivívja a nagy diadalt, ha megdönti a szabadelvű kormányt; akkor mi is ott leszünk s így fogunk szólni az ungruhoz: »A mór megtette kötelességét, a mór elmehet.«

Lám a »Gazeta« fehér hollója! Szegény Mocsáry. — Eszünkbe juttatja az 1853—56. évi keleti háborút, melyben ugyancsak pusztult a muszka, török, angol, francia, olasz; de román katonát ki látott ott csak bár egy század önkéntest Kalafattól Sulinaig, vagy Szehásztopol híres ostroma, bevétele alatt? És a párisi békekötés mégis megcsinálta az egyesült Dunafejedelemiségeket, alias Romániát.

Ilyen nagy dolgot csak nem várnak Mocsárytól, de annyi bizonyos, hogy majd ő is eldudolhatná: »En ültettem a rózsafát, más szedi le a rózsáját.« Mocsáry nem ismeri a nationalisták ábrándjait s ha ismeri s mégis elfogadta a képviselői állást, annál inkább méltó rosszalásunkra. Majd meglátjuk, hogyan fog a fehér holló károgni. Most elég annyi, hogy magyar ember képviseli egyik román nationalista kerületet, s hogy tőle sokat, sokat várnak. De elég lesz ebből ezuttal.

A popák még mindig beszélgetnek magukról a »Kolozsvar«-ban s utána a Gazetában. — Közelebb hozzá szólt a dologhoz Réthy tanfelügyelő is. Csak ez kellett neki, hogy egyszerre előléptesse a »Gaz.« a híres emberek sorába, irván róla: »Hunyad román megye híres tanfelügyelője.« Réthy azt merte a »Gazeta« engedelme nélkül írni, hogy a hunyadmegyei zsidók jó magyar érzelműek, jó hazafiak. Elég volt ez arra, hogy belőle is híres — vestitul — tanfelügyelő legyen, már t. i. a Gazetában, a ki mint tudva, nagyon szereti a tanfelügyelőket.

Hunyad vármegye csakugyan román vármegye (?) Comitatu romanescu? Majd ha Románia kiegészítő-része lesz, a mint Hazedei, no még mások is óhajtanák, akkor román zsudtzu lehet belőle. A románnak nincs comitatuja a magyar korona területén. Mint Bákó megye — Indeczu Bacău — nem magyar vármegye Moldovában, azért mert ott a csángók vannak többségben: úgy Hunyad vármegye sem »judeczulu romanescu.«

minden oldalu nyilatkozata eléggé ismeretes, hiszen már költészete is életének és egyéniségének a leghivebb kinyomata; bár évtizedek óta foglalkoznak kortársak és testületek Petőfi egyéniségének minél találóbb ki-domborításával, mindazonáltal — úgy hiszem — nem végzek időszerűtlen dolgot, ha a rendelkezésem alatt álló csekély mennyiségű adatok felhasználásával azon kérdéssel foglalkozom:

Milyen barát volt Petőfi?!

»Tempi passati — elmúlt az az idő — mikor én valakinek barátja voltam... tudni való azért, mert nem hiszem, hogy nekem egyáltalán valaki barátom legyen.« Ez őszinte megjegyzést teszi uti jegyzeteiben Petőfi, nyilván azért, hogy magát mintegy igazolja azok előtt, kik egy páran bosszankodnak, sőt meg is haragndiak rá, hogy a felföldi utrakeletét megelőző búcsuestélyen »Azokhoz az én pesti pajtásaimhoz« című versében a vadászklubban tiszteletére összehozott költőtársait csak per pajtásoknak, czimboráknak és nem barátoknak nevezte. Fáj neki a távozás s a többek között így kiált fel említett versében:

»Pajtásaim! értetek a bu;
Elhagyni, fiuk, titeket.«

És alább:

»Föl czimboraság, vigalomra,
S pogány legyen a vigalom,
A bú kiürült poharakkal
Kegyetlenül üssük agyon!«

(Folytatása következik.)

Ilyent a magyar törvény nem ismer. Ez megjár ábrándozásnak. Tudja ezt a »Gaz.« is igen jól s mégis terjeszti a hamis tudományt. Már ez így áll jól neki: a románt mindenütt meglátni, ez a fődolog. — Hát a magyart? Az nem az ő gondja, erről írjunk mi, még ha a brassói magyar dalárda is, melynek közelebb le-folyt ünnepélyéről a »Gaz.« olvasói egy sort sem olvastak.

Mint tudva van, a Gazetát a Salamon kövénél nyomtatják s így csak nem kívánhatjuk, hogy a mi a brassói piaczon történik, azt meglássa. Elég ha mi megláttuk a városháza tornácából ezt a czeget: »Tipografia. Buchdruckerei. Könyvnyomda. Ugy ám édes magyarom, jó neked hátul is. Köszönd meg, hogy ott is lehetsz, csak nem akarsz Magyarországon az első helyen lenni, a hol a szegény nemzetiségek annyira el vannak nyomva! Jó neked ott hátul is. Köszönd meg ezt a kitüntetést is! Ha ott nem tetszik, eredj Romániába, fizess vagy két száz frankot s akkor kiirhatod a czegetablára így: »Tordai János csizmadia.« Ha nem fizetsz, akkor így irod: »Jón Tordasianu Cismaru.«

Hát ez hogyan van? Ugy, hogy azt az országot, úgy nevezik, hogy szabad román ország, ezt a miénket meg úgy, hogy: »Ez az ország.« Az igaz, hogy abból a szabadországból cifra híreket kaptunk, hogy miként térítették észre ott a rugdalódozó czeranokat. Azonban az is a szabadsághoz tartozik, midőn ezt mondhatjuk: »A muncatu o bátaia sdravenă«, azaz: Istenes verést evett meg. Ott a verés is a mindennapi kenyérrel jár, azért mondják, hogy a verést evett e helyett: elpáholták.

De hát a rend helyre van állítva s kinek mi gondja van arra, hogy ott eszik és nem kapják a verést. Elég az, hogy most már kezdenek a czeranok sorsáról komolyabban gondolkodni. Csak ne maradjon papíron, mint a cigány rákja. . .

Czenk alji.

Fogarasmegye rováta.

— Megyei közgyűlés. —

Fogarás, 1888. június 2.

Fogarás vármegye rendes tavaszi közgyűlését, Horváth Mihály főispán elnökle alatt, folyó évi május hó 29-én tartotta meg.

Főispán ur ő méltósága a gyűlés terembe jövele alkalmával zajos éljenzéssel fogadtatván, széket elfoglalta s az ülést megnyitván, felhívta a bizottság tagjait, a tárgysorozatban kitűzött tárgyak fölötti komoly tanácskozásra, fölhozva egyúttal, hogy a számonkérő széket úgy a központ, mint a négy járási szolgabíró, úgy a megyei orvosi karral megtartotta, s örömmel tapasztalta, miként Fogarás vármegye összes tisztségviselői esküjükhöz hiven igyekeztek kötelességeiknek megfelelni. — Főlemliti továbbá, hogy a hosszantartott, hidegséggel és hóval párosult kemény tél a terményekre nézve általánosan csüggedtette a vármegye gazda-közönségét és lakosságát, hogy a múlt ősszel oly szép reményekkel kecsegtető vetések elfogtak pusztulni, azonban a gondvisetés megvigasztalta a lakosságot, a mennyiben a vetéseket már dus kalászkokkal áldotta meg; fájdalommal jelzé azonban, hogy a nagy hónap hirtelen történt olvadása, szeretett magyar hazánk más vidékein, s különösen a Tisza mentén, mértőföldeken terjedő legszebb s legdusabb vetéseiket, az óriási ár, teljesen megsemmisítette, mi által ottani polgártársainkat a legnagyobb nyomorba hozta. A gondviselés megkimélvén Fogarás vármegyét ily végtelen csapásoktól, örömről folyó háládatosságunknak kifejezést adandó, felhívja a megye közönségét, miként a »jó szív« útján igyekezzünk filléreinkkel szerencsétlen polgártársainkon segíteni. Biztosan hiszi, miként terményeinket ez év folyamán jó árban fogjuk értékesíthetni s így a megye lakosságának szorgalma megleend jutalmazva. — Újból is felhívja a bizottság tagjait a károsult alföldi polgártársainknak, a »jó szív« útján való segélyezésére, megmutatandó, hogy vármegyénk lakosságának »jó szíve« van, a közgyűlést megnyitottnak jelenté ki.

Az alispáni jelentés örvendetes tudomásul vételére. Az árvaszéki elnök jelntése szintén tudomásul vétetett.

A tárgysorozatban felvéve volt ügyekre nézve, — a határozatok az állandó választmány véleménye alapján hozattak meg.

A belügyminiszter által engedélyezett, ujjonnan rendszerezített 3-ik megyei aljegyzői állásra, közfelkiáltással Csátó Mihály, megyei helyettesítve volt 2-ik aljegyző lett megválasztva.

Az összes utmunka erőnek 1889. évtől kezdődőleg pénzben való megváltása kimondatott.

Azon alkalomból, a midőn a megyei tisztségviselők nyugdíjszabályzatáról volt szó, Horváth Mihály főispán, a kérdéses nyugdíj-alap gyarapítására 100 frtot ado-

mányozott, mely tényért jegyzőkönyvileg határozatott köszönetet mondatni.
Több megyei ügyletárgyalása után a jegyzőkönyv hitelesítettén, főispán ur ő méltósága az ülést 1/27 órakor bezárta.

Nagy-küküllői ev. ref. egyházmegye.
(Vége.)

A kimutatásban foglaltak szerint a kikerekített 14 anyaegyház közül, 10 jelenben is Nagy-Küküllőmegye területén fekszik, 4 pedig, u. m. Szederjes, Erzsébetváros, Bun és Mikeszásza a megyét határoló Nagy-Küküllő folyó partján, a keleti áll. vasut vonalában fekszenek; s míg leányegyházai Nagy-Küküllőmegye területén, közülök Erzsébetváros esik egyházmegyéileg is Kis-Küküllőmegyébe és Szederjes, Udvarhelymegyébe, hova politikailag is tartoznak; Bun és Mikeszásza pedig Kis-Küküllőmegyébe; de egyházzal az előbbi Sz.-Udvarhelyhez; a második pedig Nagy-Szebenhez. És így ezen 4 egyházközség mint Nagy-Küküllőmegyének kiegészítő részei, a többi 10-nek mintegy kiegészítését képezik és együttesen csoportosíthatók egy külön egyházmegyében.

A felsorolt egyházközségek azonban mindannyian a megye határain tuleső 3 külön esperességhez és egyházmegyéhez tartoznak, még pedig oly távolságban és oly helyiségekben is, melyeknek egyházi ügyekbeni közlekedéseiket a vasuti összeköttetések sem könnyítik; s így napok utazása szükséges ahhoz, hogy akár csak az esperes is eljusson oda, hivatalos teendőit végezni. Ilyen a többek között Héviz, Moha, Voldorf, Bun, Mikeszásza. Pedig az egyházak és iskolák emlékedésére nagy befolyással van az, ha az illetők tudják, hogy kellő felügyelet alatt állanak úgy világi, mint egyházi ügyekben és azok kellő összhangban teljesítik kötelességeiket azon egyaránt érzett érdekek szerint, melyek a politikai megyét is uralják s együttes tanácskozásaikban azon viszonyok és állapotok vétetnek tekintetbe s méretnek össze a megévő eszközökkel, melyeken segíteni szükséges.

A jelenlegi feldarabolt felosztás szerint már az egyházmegyei autonómia rendje szerint is, kevés tekintettel lehet a nagy többség egy kis részecskének, habár fontos érdekeire is, — mint azt tapasztaltuk is, mert mint például az udvarhelyi egyházmegyéhez tartozó, s attól oly távol fekvő egyházaink érdekei nem igen jöhetnek tekintetbe, mely egyházmegyében 50 anya- és 49 leányegyház van s épen így a küküllőiben 26 anya-, 44 fiók- és 10 leányegyházzal szemben a keleti vasut mentén fekvő 3 egyház, melyek közül a medgyesit pár év előtt fardadhatlan püspökünk szervezte; az erzsébetvárosi és mikeszászi pedig jelenleg papok nélkül vannak s az iskolás gyermekek vagy nem tanulnak, vagy az oláh iskolában járnak.

Legszomorubb képet azonban a szebeni egyházmegyéhez tartozó u. n. »bolyavölgyi« ev. ref. egyházközségek elesése nyújt; hol régebben Vessződön, Mihályfalván, Bolyában virágzó egyházközségek voltak, most templomaik is romladoznak; s az egészeknek viaszgául jelenben legalább egy körlelkészség létesült, melynek nagyfotosságu elhivatása teljesítésében bizonyon erélyes támogatásra nagy szüksége van.

Mindezekből kitűnik tehát az, hogy míg egyik felől azon egyházmegyék községeik számából alig vesztenek valamit, sőt nagykiterjedésű körüknek ez csak könnyebbségre válhatik; másfelől hangosan beszél a mellett, hogy egy külön »nagy-küküllői« egyházmegyére mily szükség van, mely mindezeknek felügyeletét, rendezését és előmenetelét ugyanazon körben eszközölje, melyben azon egyházak hivi élnek is.

A kellő értelmiségi és anyagi erő is megvan erre; hisz a birtokosság tulnyomó többsége az ev. ref. egyház hivi közé tartozik, kikből lehet világi képviselőket választani, kik késő áldozatkészséggel fogják hivatásukat betölteni.

Lelkészeink kellő képzettséggel birnak, s anyagi helyzetük is kielégítő, akkor, midőn a kimutatások szerint a 14 anyaegyház között van: 4 I. osztályu, 4 II. osztályu és 6 IV. osztályu, mely egyházközségek valamint eddig, úgy ezután is fizetni fogják azon törvényzabta illetékeket, melyek szükségeseik, csak hogy szivesebben akkor azért, mert tudni is fogják, hogy ezzel nemcsak az egyetemes egyház, de saját érdekeiket is előmozdítják, és minden tisztviselő azon leendő egyházmegyének készséggel fog annyiért szolgálni, — mennyi jut; s akkor nem fogna nagyobb egyházi terü se jutni, annál is inkább, mert ezen 14 anya- és 33 fiókegyházközség száma, a 7031 lélekre rugó hivi-vel, számarány szerint se lenne a legkisebb egyházmegyénk sorában, — miután annál kisebb több van és épen úgy elfogná birni a leendő »nagy-küküllői« egyházmegye terheit, mint azok, a maguk kötelességeit pedig teljes odaadással, hiven teljesíteni. Más olyan nemű igények pedig, melyek annyi idő óta együttlétl a jelenlegi egyházmegyékkel támadhattak, a kölcsönös méltányosság és igazság alapján megoldhatók lennének, az egyházkerület előjáróinak és vezéreinek — mindig tapasztalható — bölcs és tapintatos közbenjárásaikkal.

Ezekben foglaltuk össze, — fötiszteletű egyházkerületi közgyűlés. — főbbindokainkat egy külön »nagy-küküllői« egyházmegye alakítása czéljából; ezeket közöltük az illető egyházközségekkel pártolás és csatlakozás czéljából és ezeknek alapján kérjük a fázatos tisztelettel annak teljesítését és minél gyorsabb elintézését, mert az idő, századunk e részében kettős gyorsasággal halad; az események holnap már kivilhetlenné tehetik azt, mit ma létesíteni könnyű lett volna; magyar nemzeti életünkben pedig minden perc drága, midőn nemcsak századok mulasztásait, viharai-

nak rongálását kell helyre pótolni hanem jövőt is biztosítani; Magyarország államiságapedig ev. ref. egyházunknak is legfőbb biztositéka s minél inkább erősítjük az utóbbit, magyar hazánk, magyar nemzetünk állami létét is előmozdítjuk.

Kelt a segessvári ev. ref. egyházközségnek 1888. február 29-én tartott közgyűlésében.

Gróf Bethlen Gábor,
főgondnok.
Balás Imre,
lelkész.
Benedek Mihály,
jegyző.
Horváth László,
gondnok.

Tanügy.

— A brassói állami közép kereskedelmi és közép ipariskola 1887—8-ik tanévi vizsgálatának sorrendje. —

Junius 4., 5., 6. és 7-án keresk. iskolai 3 ik oszt. írásbeli záró- (érettségi) vizsgálata.

Jun. 16-án d. e. 8 órakor k. iparisk. 1-ső osztály: növénytanból, magyar nyelvből, mennyiségtan-természettan- és ábrázoló mértanból.

Jun. 19-én d. e. 8 órakor keresk. isk. 1-ső osztály: vegytan, földrajzból és történelemből.

Jun. 20-án d. e. 8 órakor keresk. isk. 2-ik osztály: nemzetgazdaságtanból, könyvvitel és kereskedelmi levelezésből.

Jun. 21-én d. e. 8 órakor k. resk. isk. 2-ik osztály: kereskedelmi számtan és mennyiségtanból, 10 órakor k. iparisk. 3-ik osztály: könyvvitelből.

Jun. 23-án d. e. 8 órakor keresk. iskolai 1-ső osztály: magyar, német, francia és román nyelvből, d. u. 3 órakor közép ipariskolai 3-ik osztály: nemzetgazdaságtanból, 2-ik és 3-ik osztály szerkezettanból, 2-ik oszt. alaktanból.

Jun. 25-én d. e. 8 órakor keresk. iskolai 1-ső osztály: kereskedelem-isméből, kereskedelmi számtan, természettan és mennyiségtanból, d. u. 3 órakor keresk. isk. 2-ik osztály: magyar, német, francia, és román nyelvből.

Jun. 26-án d. e. 8 órakor k. iparisk. 2-ik és 3-ik osztály: faipari technologia és leirő géptanból. 2-ik oszt. természettanból, d. u. 2 órakor keresk. isk. 2-ik osztály: váltójogból, áruisméből, földrajzból és történelemből.

Jun. 28-án keresk. iskolai 3-ik oszt. szóbeli záró- (érettségi) vizsgálata.

Brassó, 1888. június hó.
Az igazgatóság.

Helyi és vidéki hírek

Kérem. Azon t. előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, kérjük tisztelettel, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb beküldeni.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter dr. Bogdán Andort a helybeli törvényszékhez jegyzővé kinevezte.

Lapunk jövő számának tárcza-rovatában igen érdekes, hosszabb beszélyt kezdünk meg, e czimen: Egy levél.

Időjárás. Furcsa időket élünk. A helyett, hogy közelednénk a nyár felé, mintha visszafelé mennénk. Vasárnap hideg őszi nap volt, csuf hideg széllel, úgy hogy bizony csaknem kellemesebb volt a szobában, mint a szabadban.

Czékus István ág. ev. püspök ez idő szerint a hétfalusi községekben időzik. Ő méltósága mindenütt a legszívélyesebb fogadtatásban részesül, — a miből meggyőződhetik, hogy csángó népünk mily őszintén ragaszkodik uj főpásztorához.

E. M. K. E. Az »Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület brassói nagy-gyűlése iránt élénk mozgalom indult meg az erdélyi részekben, sőt az anyaországban is. Minden valószínűség szerint igen sok tekintélyes vendégünk lesz augusztusban. A helyi rendező bizottság igen erélyesen működik, sőt a program hivatalos közzététele már e hét folyamán megtörténik. A bizottság minden szombaton d. u. gyűlésezik a kaszinóban.

Határrendezés. A magyar-román határ rendezése tárgyában kiküldött magyar bizottság tagjai f. hó 8-án N.-Szebenben, gróf Bethlen András főispán, királyi biztos elnökle alatt értekezletet tartanak. A Brassó-megye területén működő bizottságba Tompa Sándor főjegyző neveztetett ki.

Koronázási ünnep. A brassói állami főreáliskola f. hó 8-án király ő felsége koronázásának emlékére koronázási ünnepélyt rendez, melyen Rombauer Emil igazgató tart megnyitó beszédet, Binder Jenő tanár felolvasást, két intézeti növendék szaval s azonkívül az iskolai énekkar énekel. A mult évi gyönyörű ünnepély után az idei is csak olyan lehet.

Építő mesterek vizsgáló bizottsága. A kereskedelmi miniszter kinevezte az építőmesterek s ácsok vizsgáló bizottságának tagjait a folyó évre. Elnökké lett: Mikes Gyula kir. mérnök, az államépítészeti hivatal főnöke, míg a tagok ugyanazok maradtak, mint mult évben.

Emlékalbum. Mindazokat, kik felkérettek, az E. M. K. E. idei nagy-gyűlése alkalmából kiadandó emléklap számára emlékmondatot írni, ezennel tisztelettel kérem, sziveskedjenek kézírataikat legkésőbb f. hó 15 ig hozzám juttatni, minthogy azon tul érkező kéziratok nem lesznek figyelembe vehetők. — Brassó, 1888. június 1. Sztérynyi József, szerkesztő.

Sándor József, az E. M. K. E. lángelkü titkára — mint nekünk Kolozsvárról írják — már elhagyta az ágyat, de egészsége helyreállítása végett kénytelen Margitszigetre utazni, hogy az ottani fürdőket használja.

Rendőri hírek. Tegnapelőtt Masztasiu Juon szakácstól — ki Girási Juon N.-nel van szolgálatba — egy teljesen uj nadrágot s mellényt loptak el. A gyanu Bogdan Vaszilie napszamos ellen irányult, a ki az nap a házban szolgálatot teljesített. Nevezett már többször volt lopás miatt vizsgálat alatt.

Tanmenet a középiskolákban. Trefort Ágoston f. évi 21199. szám alatt rendeletet intézett az ország tankerületi főigazgatóihoz, a melynek értelmében minden tanári testület a már megállapított évi tanterv és az utasítások alapján, az illető iskola számára állandó tanmenetet tartozik készíteni.

A kolozsvári egyetem rektorává az 1888—89-iki tanévre dr. Kolozsvári Sándor jogtanárt választották.

Szerencsétlenül járt huszártiszt. Pécssett szerdán, az ott állomásozó 10. huszárezred gyakorlata alatt szerencsétlenség történt. Széll Dezső a helyőrség legkedveltebb tisztje s a volt pénzügyminiszter unoka-öcsese ugratás közben oly szerencsétlenül bukott le a lóról, hogy nyakszirtje eltört. A haldokló tisztet a katonakórházba szállították, hol most eszméletlenül fekszik. Az orvosoknak megegyező véleménye szerint a derék fiatal tiszt életéhez semmi remény.

A bécsi dalárok fővárosunkban. A bécsi férfidalegyelet tagjai 2-án érkeztek Budapestre. 3-án este a nagy port felvert hangverseny volt, melyre messze-távolról sereglettek az emberek Budapestre. — S nem hiába!

Táviratok.

Budapest, június 5. (Eredeti távirat.) A képviselőház elfogadta a szeszadó-törvényt részleteiben is.

Páris, jun. 5. (Eredeti távirat.) Boulanger a kamarában előterjesztette az alkotmány módosításra vonatkozó indítványát, kérve a sürgősség kimondását; Floquet kormányelnök válasza után a kamara 377 szóval 186 ellenében elvetette Boulanger indítványát, elhatározva, hogy Floquet beszédét egész Franciaországban falragaszokon fogja közzétenni.

Nagy-Szeben, jun. 6. (Eredeti távirat.) A megyei közgyűlésen szót emelt dr. Wolff Károly kijelentve, hogy a törvényhatóság valamennyi tagjai mint eddig, ezentul is törhetlen hűséggel ragaszkodnak a trónhoz és sobasem változó áldozókészségüket a megpróbáltatás idején életükkel s vérükkel bebizonyítandják. Wolff szavai lelkesült éljenzésekkel fogadtattak.

Közzgazdaság.

„Albina“ takaré- és hitelintézet brassói fióktelepe. 1888. május havi forgalmi kimutatás.

Bevétel:			
Pénzkészlet 1888. április 30-án	23.955	frt	38 kr.
Takarékbetétek	75.972	„	47 „
Beváltott váltók	108.504	„	73 „
Nyílt hitelek	32.378	„	23 „
Termény-kölcsönök	9.920	„	49 „
Érték- és más kölcsönök	3.774	„	68 „
Ércpénzek	1.064	„	10 „
Kamatok s proviziók	4.230	„	85 „
Bizományok	1.183	„	39 „
Különfélék	2.798	„	95 „
Összesen 263.783			
Kiadás:			
Takarékbetétek	55.455	frt	87 kr.
Leszámított váltók	126.215	„	06 „
Nyílt hitelek	18.065	„	17 „
Termény-kölcsönök	8.398	„	21 „
Érték- s más kölcsönök	21.818	„	— „
Ércpénzek	1.621	„	83 „
Kamatok és proviziók	520	„	52 „
Bizományok	483	„	62 „
Különfélék	6.836	„	18 „
Költségek és fizetések	914	„	08 „
Pénzkészlet 1888. május 31-én	23.454	„	73 „
Összesen 263.783			
Bologa V. s. k., Petrescu N. s. k., Gámulea V. s. k., bankfőkevezér. segéd. könyvelő.			

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Sztérynyi József.

Szám 5539.—1888.

Pályázat.

A f. évi július 1-től kezdődőleg nyilvánossági joggal felruházott helybeli polgári kórháznál egy évi próbaszolgálati időre kórházgondnoki állás jött üresedésbe.

Ezen állomással egybekötött járulékok következők: Évi fizetés 600 frt.; természetbeni lakás a kórházépületben és 20 ürméter fa.

Üresedésben van ugyanitt a kórház-ellenőri állás, mely szintén egy évi próbaidőre tölthető be.

Az utóbbinak járuléka: 500 frt. évi fizetés és 150 frt. lakbér.

Ezen állomások bármelyikére pályázni óhajtok ezennel felhivatnak, erre vonatkozó, szabályszerűen bélyegzett pályázati kérvényeket legkésőbb f. évi június hó 15-én, déli 12 óráig az alulírt hivatalnál benyújtani.

A pályázati kérvénnyel beigazolandó, hogy pályázók a magyar, német s román nyelvet szóban és írásban bírják; hogy a számféjtési szakban jártasak s végül, hogy az évi fizetésnek megfelelő óvadékok letenni képesek.

Brassó, 1888. június 1-én.

A városi tanács.

(219) 1—3

Szám 2563./1888. p.

(211) 3—3

Hirdetmény.

A brassói kir. törvényszék részéről közlirre tételik, hogy Königes János és társai földbirtokosoknak Brassó szab. kir. város közönsége összes birtokosai ellen, határtagositás iránt benyújtott keresete folytán, a megengedhetőség feletti tárgyalás f. 1888. évi július hó 19-ik napjának délelőtti 10 órájára Brassó városában a város házához tűzetett ki; melyre az összes érdekeltek az 1880. aug. 23-án 2364. sz. a. kibocsátott birtokrendezési utasítás 36. §-ában írt jogkövetkezmények terhe alatt, azon megjegyzéssel idéztetnek meg, hogy a tagositási kereset egy példánya a városi tanácsnál vagy a kir. törvényszéknél a hivatalos órák alatt betekinthető.

Brassó, 1888. május hó 22-én.

A királyi törvényszék üléséből: Deési, elnök. Séra, jegyző.

Szám 5513.—1887. telekkvi.

(217) 2—3

Árverési hirdetmény.

A nagy-enyedi királyi járásbíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közlirre tételik, hogy Ernei Miklós ügyvéd által képviselt néhai öz. Farini Dánielné végrehajtató 414 frt 12 kr tőke, ennek 1874. évi április 24-től járó 6% kamata, 83 frt 80 kr, 16 frt 95 kr és 80 frt 40 kr költségek követelésének kielégítése véget végrehajtást szenvedők Székelyhidi Márton, Székelyhidi Kata, Székelyhidi Róza, úgy Harmat János gyám által képviselt

kiskoru Székelyhidi János, Johanka, Berta, Margit és Nina ellen ezeknek a szent-benedeki 18. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—39. rendszám alatti fekvőkből felerész ingatlanokra, melyekből az 1267. helyrajzi szám alatti kaszálót 10 frt 70²/₆ kr, az 1268. hr. sz. szőlőt 53 frt 63 kr, az 1370. hr. sz. szőlőt 92 frt 25 kr váltás tőke terheli, — 2527 frt megállapított kikiáltási árban Szent-Benedek község előljárási helyiségében a folyó 1888. évi június hó 18-ik napján délelőtti 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladtnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1888. évi LX. törv.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapírokban a kikiáltott kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló az árverés jogerőre jutása után három egyenlő havi részletekben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó mint letéti hivatalhoz befizetni.

Különben az árverés megállapított feltételei alólírt telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Szent-Benedek község előljárási helyiségében megtekintethetők.

Nagy-Enyed, 1888. február 2-án.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

210

Kiadó lakások.

6—10

1. Brassóban, Nagy-utca 488 szám alatt, II. emelet, udvari lakás, 3 szoba, előszoba, konyha és egyéb tartozékok.

2. Egy utczai bolt.

3. Ugyanott pinczehelyiségek.

4. Bácsfaluban szép nyári lakás, nagy kert — gyönyörű kilátással a Bucsecsre.

Azonnal elfoglalhatók.

Bővebb felvilágosítást nyújt:

dr. Otrobán Nándor.

Legujabb

nyári szöveteket valódi gypjából

szétküld utánvét mellett legolcsóbban szabott árak mellett, a szolidnak s jónak al talán ismert

SIEGEL J. W.

posztógyári raktára Brünben.

A szabómester urak, kik mintakártyámat nem ismerik s vevőközönségük körét rendkívül finom szövetek feldolgozása által akarják terjeszteni, szíveskedjenek egy levelező lapon bizalommal hozzám fordulni.

Névezettek ingyen és bérmentve kapják legujabb mintakártyámat. 8 25

Mindenféle ruha- és kalapdiszek legujabb divat szerint.

Laskai Árpád

(124) 15—20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó virág-sor, 323. sz. a.)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

teljesen megváltoznak. E változások, valamint számos újítás, rendes menet-

Minden könyvkereskedésben, valamint az összes vasúti állomásokon kapható és előlegesen már most is megrendelhető:

Utmutató

A magyar és közös közlekedési vállalatok egyedüli hivatalos menetrendkönyve

Utmutató

VII. évfolyamának IV. (juniusi) füzete.

a magyar, osztrák, közös és külföldi közlekedési vállalatok legujabb menetrendjeivel, hazai és külföldi utirányokkal, térképpel s sok hasznos tudnivalóval. — Ezen egyedüli magyar menetrendkönyv fölöslegessé tesz minden más külföldi hasonló könyvet, miután ebben a külföldi utazásokra nézve ép oly pontos utasítások foglaltatnak, mint a hazaiakra nézve, sőt a mennyiben a külföldi és idegen nyelvű könyvek Magyarországra nézve épen semmi vagy legjobb esetben csak nagyon hiányos felvilágosítást tartalmaznak, annál fogva azokat fölül is mulja. Az „Utmutató” a legmegbízhatóbb s ezen közlekedési vállalatoknak kizárólagos hivatalos menetrendkönyve, minden más utazási könyv, mely a hivatalos czímet használja, ezt csak bitorolja s ezért óva intjük a közönséget az ilyen mű külföldi könyvek megvételétől.

Utmutató

Az Utmutató ára 50 kr, postán 60 kr. Kiadóhivatal: Budapest, Podmanitzky-utca 17.

Utmutató

bérletjegyek. Ezekről eskis a magyar „UTMUTATO” ad teljes felvilágosítást.

Budapest, 1885. Nagy dísz oklevél.

Bécs, 1873. Érdem-érem.

Páris, 1867. Bronz érem.

London, 1878. Dísz-oklevél.

Német-Palánka, 1887. Aranyérem.

CSIK JÓZSEF

es. és kir. kizárólagos szab. első szerémi

Portland cement- s vízhatlan meszgyár

103 9—30

Becsinban.

Központi iroda és raktár: Budapest V., Rudolf-rakpart 8.

ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előljárásiágok, valamint a n. é. építő közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland cement és vízhatlan meszt,

melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak.

Arjegyék s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik.

Kecskemét, 1872. Ezüst érem.

Ujvidék, 1875. Arany érem.

Szeged, 1878. Érdem-érem.

Trieszt, 1882. Arany érem.

Dr. C. M. FABER

néhai I. Miksa császár személyes fogorvosa, a becsületrend lovagja, Bécsben cs. kir. szabadalmazott

hygienikus kivonatai a száj s fogak ápolására.

Eucalyptus-szajesszencia

(kítüntetve Párisban 1878-ban.)

A legrationálisabb, legtartalomdúsabb (78% hatásos alkatrész), legelismertebb hygienikus kivonat a száj ápolására, kellemetlen szag eltávolítására, a fogak fentartására, védőszer mindennemű torokbaj ellen. Gyermekeknek gargalizáló szer iskola előtt s után, óvszernek diphteritisz ellen nagyon ajánlható. A beteg-szobák fertőztelenítésére nélkülözhetetlen. — Az orosz császári kormány által 1881. jan. 28-áról 681. med. depart. sz. min. leírat alapján a kórházakba s gyógyintézetekbe bevezettetett.

—o Egy üveg ára 1 frt 20 kr. o— (19 b) 4—12

Külön szájszappan „Puritas”,

a legrégebb s egyetlen, már az 1862. évi londoni kiállításon kítüntetett kítűnő, legjobb s leghathatósabb száj- s fogkonzerváló szer. Egy boboz 1 frt.

Kítűnő Puritas-fogkefék, préselt bnx- s vegyileg zsirtalantott sörtéből. Egy darab ára 50 kr.

Raktárak: Brassóban Jelkeli F., Kugler E. Schuster K. L., Köhalomban Wolff E. gyógyszerésznél, valamint Erdély minden gyógyszerárán és illatszerezésnél.

Főszékhelyi raktár: BÉCS, I. Bezirk, Bauernmarkt, Nro 3.

STERNBERG ARMIN hangszer-gyára.

Budapest, VII. kerépesi ut 33. (a Rókus kórházzal szemben).

Mindennemű ütő-, vonó- és fuvó-hangszer, harmonika- és harmonium-gyára és legnagyobb választéku raktára. Belföldi és valódi olasz hurok raktára.

A legujabb feltűnést keltő mechanikai salon hangszerek mint: Ariston, Herophon, Orpheus, Paönix, Simphonion fokraktára.

Legujabb! Harmonika-fuvola 12 billentyűvel, melyek a szípkába való könnyű befúvást által kellemes hangokat adnak. Azonnal megtanulható és játszható. Mindenkinek, kicsinynek, nagyoknak egyaránt alkalmas mulató-eszköz. Ára 2 frt. Mindennemű hangszerek javítása pontosan és jutányosan teljesítatik. Oka hangszerek ujakra becséréltetnek. 200 képpel díszített nagy hangszerkatalógus kívánatra ingyen és bérmentve küldetik. Harmonikáról és harmoniumról külön képes árjegyzék kéréndő.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.